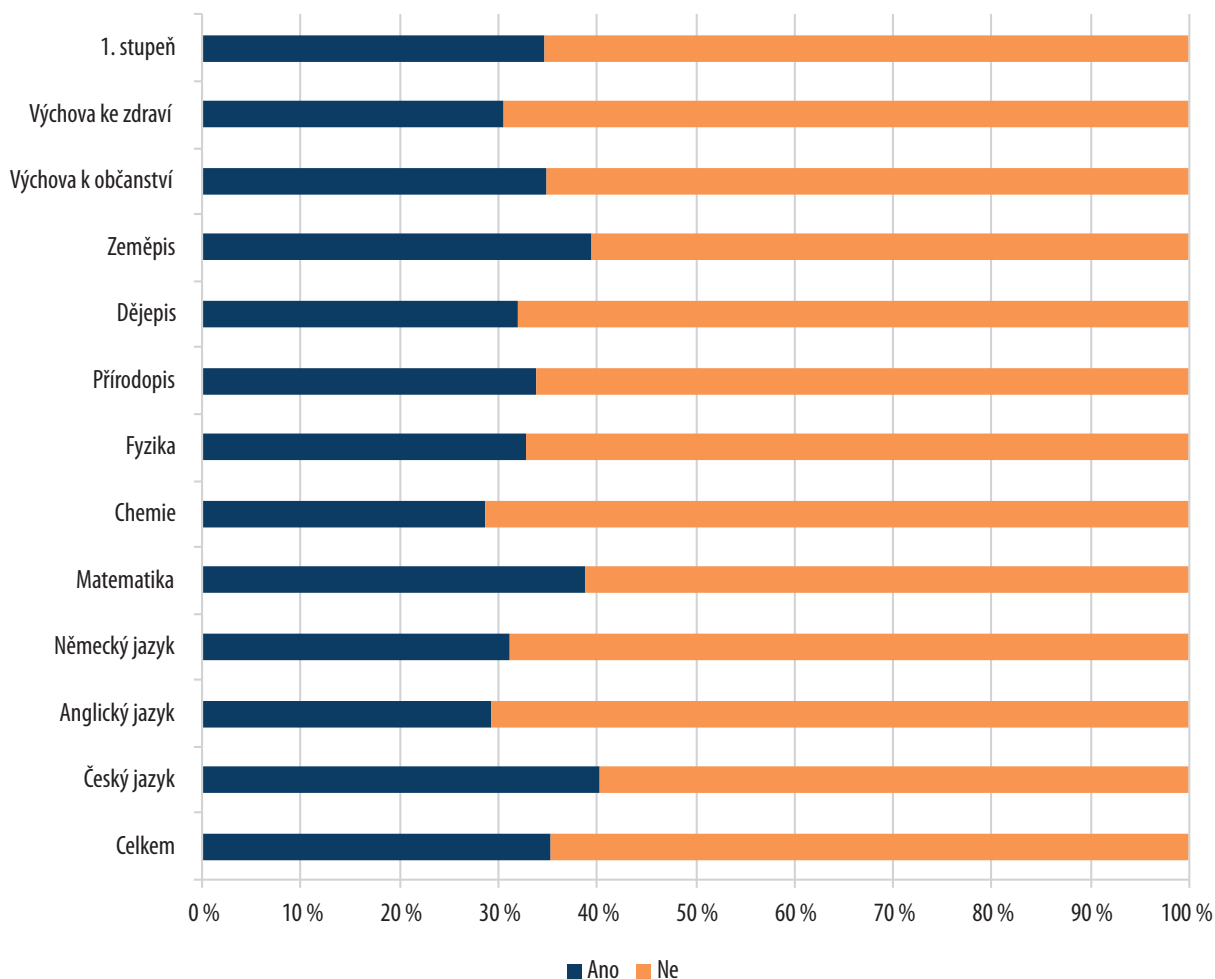

a ženy vyjadřují o něco méně často své výhrady, než je tomu v případě učitelů neveřejných škol, základních škol a mužů, rozdíly jsou však poměrně malé. Toto platí rovněž pro dekompozici struktury odpovědí podle předmětů, kdy o něco vyšší podíl učitelů vyjadřuje výhrady k RVP matematiky, českého jazyka a zeměpisu.

Graf 103

Struktura odpovědí učitelů na otázku: „Považujete nějaký aspekt spojený s rámcovým vzdělávacím programem za problematický?“, předmětové hodnocení pro 2. stupeň základní školy

Druhá otázka hodnocení se zaměřila na identifikaci toho, v čem výhrady učitelů nejčastěji spočívají. Učitelé v tomto ohledu nejčastěji uváděli: (a) neúměrnou předimenzovanost tematického obsahu (18,5 % ze všech uváděných výhrad), (b) nerozčlenění témat a výstupů do jednotlivých ročníků (15,5 % ze všech uváděných výhrad), (c) malou srozumitelnost popisu některých výstupů (15,1 % ze všech uváděných výhrad), (d) nepřiměřenou náročnost některých výstupů pro žáky (13,8 % ze všech uváděných výhrad), (e) absenci metodických návodů pro výuku jednotlivých témat (11,3 % ze všech uváděných výhrad) a (f) chybějící témata důležitá pro studijní a životní dráhu žáků (10,4 %). Uváděné podíly tak naznačují komplexní pohled na problémy RVP.

